

11/10/2005

DE BESLAGRECHTER VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
ZITTING HOUDENDE TE HASSELT HEEFT DE VOLGENDE
BESCHIKKING GEGEVEN:

Gr.nr.
Rep.

IN ZAKE, A.R. nr. 04/2654/A

1. _____, arbeider, geboren te _____ op
wonende te _____ ;

2. _____, arbeidster, geboren te _____ op
wonende te _____

Eisers – vertegenwoordigd door Mr. _____ loco Mr. _____, advocaat te _____

tegen:

DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMS GEWEST,
bevoegd voor het grondgebied van de provincie _____, voorheen met kantoor te
3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 25, thans met burelen gevestigd te 3500
Hasselt, Koningin Astridlaan 50/1, woonst keuze doende op het kantoor van
gerechtsdeurwaarder ter standplaats _____ ;

Verweerster – vertegenwoordigd door Mr. _____ loco Mr. _____ advocaat te _____

EN INZAKE :

wonende te [redacted], arbeider, geboren te [redacted] op [redacted]

2. [redacted], arbeidster, geboren te [redacted] op [redacted]
[redacted], wonende te [redacted]

Eisers – in tussenkomst en vrijwaring, vertegenwoordigd door Mr. [redacted] loco Mr. [redacted]
[redacted], advocaat te [redacted] ;

tegen:

1 [redacted], aannemer bouwwerken, geboren te [redacted]
op [redacted] wonende te [redacted] ;

2. [redacted], schrijnwerker, geboren te [redacted] op [redacted]
[redacted], wonende te [redacted] ;

Verweerders in tussenkomst en vrijwaring, vertegenwoordigd door Mr. [redacted] ,
advocaat te [redacted] ;

VOLGT DE BESCHIKKING :

- Gelet op: - de inleidende dagvaarding van 03.12.2004 betekend door [redacted]
gerechtsdeurwaarder [redacted] van [redacted] ;
- de dagvaarding in tussenkomst en vrijwaring van 01.02.2005 betekend door gerechtsdeurwaarder [redacted] van [redacted] ;
  - de geschreven besluiten van partijen en hun stukken;

1. Vordering

Eisers verzetten zich tegen het bevel van 18.11.2004, voorhoudende dat zij geen eigenaars meer zijn van het perceel welk ingevolge gerechtelijke uitspraak in haar oorspronkelijke staat diende hersteld te worden onder verbeuring van een dwangsom.

Eisers hebben de nieuwe eigenaars van het perceel gedagvaard in gedwongen tussenkomst en vrijwaring. De verweerders in gedwongen tussenkomst dienen de eisers te vrijwaren voor alle bedragen die zij zouden verschuldigd zijn aan verweerder.

Zij vorderen van verweerders in tussenkomst een provisionele schadevergoeding van € 2.500,00.

2. Voorwerp van het geschil

Eisers werden bij vonnis van 10.10.2003 van de burgerlijke rechtbank van eerste aanleg te Hasselt veroordeeld om over te gaan tot herstel binnen zes maanden na de betekening van de uitspraak, van de plaats in de oorspronkelijke staat, zijnde afbraak van alle gebouwen op het perceel en het opbreken van elke vorm van terreinverharding, onder verbeurte van een dwangsom van € 125,00 per dag vertraging bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Dit vonnis werd betekend met bevel tot betalen op 24.11.2003, een tweede bevel volgde op 28.06.2004 en een derde bevel op 18.11.2004.

Bij P.V. van vaststelling van 06.12.2004 werd vastgesteld dat het perceel hersteld werd zoals bepaald in het vonnis van 10.10.2003.

Eisers zijn het niet eens met de bevelen tot betalen van de dwangsom en tekenden verzet aan.

3. Beoordeling van het geschil

- Oorspronkelijke dagvaarding

Eisers stellen dat op het ogenblik van het veroordelende vonnis zij geen eigenaar meer waren van het perceel dat diende hersteld te worden in haar oorspronkelijke staat onder verbeurte van een dwangsom. De verweerders in tussenkomst hadden het perceel aangekocht en er was voorzien in de aankoopakte dat de verweerders in tussenkomst het perceel in orde zouden brengen binnen de drie maanden. Eisers stellen dat zij bijgevolg in de onmogelijkheid verkeerden het vonnis uit te voeren, zodat er in hunnen hoofde geen verbeuring van dwangsommen is.

Eisers hebben inderdaad bij notariële akte van 08.10.2003 het bewuste perceel verkocht aan de verweerders in tussenkomst, terwijl de zaak in beraad genomen was en twee dagen later voor uitspraak gesteld was. In die akte werd gewag gemaakt van een procedure en kwamen partijen overeen dat de kopers het perceel in orde zouden brengen voor 31.12.2003.

Eisers kunnen niet ontkennen dat zij in de procedure voor de burgerlijke rechter betrokken werden en dat de rechter reeds uitspraak deed omtrent het feit dat het onroerend goed van eigenaar zou veranderen. Zij was van oordeel dat de herstellvordering in rem en niet in personam werkt en dat derhalve een bevel tot herstel aan eisers kon gegeven worden. Bijgevolg rust op hen de plicht tot herstel van de plaats in zijn oorspronkelijke toestand. Eisers kunnen zich dan niet onttrekken aan de veroordeling door in de loop van de procedure het onroerend goed te verkopen. Eisers dienden bijgevolg het perceel in oorspronkelijke staat te herstellen. Dat eisers een clause in de verkoopakte lieten opnemen waarin de nieuwe eigenaars de verplichting van herstel op zich namen, geldt enkel tussen de partijen en doet geen afbreuk aan de veroordeling van de verkoper, hier eisers. Deze notariële akte is bijgevolg verweerder niet tegenstelbaar.

Eisers kunnen zich niet beroepen op de onmogelijkheid van herstel in hunnen hoofde, daar zij op het ogenblik geen eigenaars meer waren van het bewuste perceel. De beslagrechter kan de dwangsom niet wijzigen of aanpassen. Hij kan enkel nagaan of het bevel voorzien in het vonnis al dan niet werd uitgevoerd. Nu dat eisers zichzelf in een moeilijke positie geplaatst hebben door het onroerend goed te verkopen, terwijl er hieromtrent een geding hangende was en voor uitspraak gesteld, kan er geen opschorting van de uitvoering van de verbeuring van dwangsom worden bevolen.

Eisers stellen dat de dwangsom verjaard is nu er meer dan zes maanden verlopen zijn sinds de verbeuring. De dwangsom verbeurt slechts vanaf de termijn gesteld in het vonnis, te weten zes maanden na de betekening van de veroordelende titel. Welnu het vonnis werd betekend op 24.11.2003, zodat de uitvoering van het vonnis diende te geschieden voor 25.05.2004. Bij gebreke aan volledige uitvoering verbeurde de dwangsom vanaf die datum. Op 18.11.2004 werd het bevel betekend, of voor het einde van de zes maanden waarna er verbeuring was, zodat er geen verjaring was ingetreden.

Eisers stellen verder dat er rechtsmisbruik is in hoofde van verweerder, daar er op 24.11.2004 geconstateerd werd dat er slechts een klein gedeelte van de gebouwen nog overeind stond. De beslagrechter kan de dwangsom niet reduceren, daar dit behoort tot de bevoegdheid van de bodemrechter, die de veroordeling uitsprak.

Hieruit volgt dat het verzet van eisers tegen de uitvoering benaarstigd door verweerder ongegrond is.

- *Dagvaarding in tussenkomst en vrijwaring*

Eisers verwijzen naar de notariële akte van verkoop, waarin bedongen werd: **‘Koper verklaart zijn zaak te maken van de bouwinbreuk en zelf in te staan voor de volledige afbraak en opruiming van de wederrechtelijk opgerichte constructies, dit ter volledige vrijwaring van de verkoper. Deze werken dienen uiterlijk te zijn uitgevoerd op 31 december 2003.’**

Zij zijn dan ook van oordeel dat verweerdere in tussenkomst hen moeten vrijwaren voor elke veroordeling welke tegen hen wordt uitgesproken.

Verweerdere in tussenkomst werpen op dat Wij onbevoegd zouden zijn om kennis te nemen van het exploit in tussenkomst en vrijwaring.

Zij stellen dat de beslagrechter niet bevoegd is te oordelen over de rechten van partijen ten gronde. Wij kunnen inderdaad de materieelrechtelijke verhouding tussen partijen niet beoordelen, noch uitspraak hierover doen. Hier willen eisers de verweerdere in tussenkomst veroordeeld zien om hen te vrijwaren ingevolge de contractuele vrijwaringclausule bedongen in de notariële akte. Dit zou een uitspraak zijn over de grond van de zaak, terwijl er hierover geen geschil voor de bodemrechter is geweest.

De dagvaarding in tussenkomst en vrijwaring is bijgevolg niet toelaatbaar.

Dit houdt in dat de eis in schadevergoeding van eisers niet gegrond is.

Verweerdere in tussenkomst hebben een tegeneis ingesteld voor € 500,00 wegens tergend en roekeloos geding. Uit geen enkel objectief element blijkt dat de dagvaarding in tussenkomst tergend en/of roekeloos en schadeverwekkend was, zodat deze eis ongegrond is.

Gelet op de artikelen 2, 30 tot 37 en 41 van de Wet van 15.06.1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Om deze redenen

Wij, _____; beslagrechter, bijgestaan door _____, griffier,

Rechtsprekende op tegenspraak;

Verklaren de hoofdvordering ontvankelijk, doch ongegrond, en de vordering in tussenkomst en vrijwaring niet toelaatbaar en de tegeneis ongegrond;

Verwijzen eisers tot de kosten, deze begroot in hoofde van verweerster op 237,98 rechtsplegingsvergoeding, in hoofde van verweerders in tussenkomst en vrijwaring op 237,98 euro rechtsplegingsvergoeding en voor zoveel als nodig voor wat eisers zelf betreft op 241,32 euro dagvaardingskosten, 195,69 euro dagvaardingskosten in tussenkomst en vrijwaring, 237,98 euro rechtsplegingsvergoeding;

Aldus gedaan en gegeven in openbare zitting van de heer beslagrechter te Hasselt op 11/10/2005;